COLLEGE BESCHERMING PERSOONSGEGEVENS

NALEVING VAN DE INFORMATIE-PLICHT DOOR PARTICULIERE RECHERCHEBUREAUS

Onderzoek naar de naleving van de informatie-plicht bij negentien particuliere recherchebureaus

Onderzoeksrapport

INHOUD

Samenvatting *3*

Inleiding *4*

1 Bevindingen *6*

2 Conclusies *10*

Bijlage 1 De onderzoeken *13*

Bijlage 2 Normenkader *15*

Bijlage 3 Overzicht van de bevindingen *22*

COLLEGE BESCHERMING PERSOONSGEGEVENS

Naleving van de informatieplicht door particuliere recherchebureaus

Onderzoek naar de naleving van de informatieplicht bij
negentien particuliere recherchebureaus

Onderzoeksrapport

College bescherming persoonsgegevens, november 2008

SAMENVATTING

Een groot deel van het werk van particuliere recherchebureaus bestaat uit het verzamelen van persoonsgegevens. Daarbij gaat het vaak om gevoelige gegevens en om onderzoeken die voor de onderzochte personen grote gevolgen kunnen hebben. Het is dus van het grootste belang dat de particuliere recherchebureaus na afloop van het onderzoek de onderzochte personen daarvan op de hoogte stellen, zodat dezen hun recht op inzage en correctie kunnen uitoefenen en een onrechtmatige gegevensverwerking kunnen aanvechten.

Dit transparantiebeginsel is een van de pijlers van de Wet bescherming persoonsgegevens (Wbp). Iedereen heeft er recht op dat zijn of haar persoonsgegevens in overeenstemming met de wet, behoorlijk en zorgvuldig worden verwerkt. Een van de manieren om ervoor te zorgen dat dit gebeurt, is de verantwoordelijken, in dit geval de particuliere recherchebureaus, te verplichten op eigen initiatief de betrokkene op de hoogte te stellen van het feit dat diens gegevens zijn verwerkt. Of en hoe aan deze informatieplicht is voldaan, moet tevens afdoende blijken uit het betreffende onderzoeksdossier.

Een aantal jaren geleden heeft het College bescherming persoonsgegevens (CBP) onderzoek gedaan naar de naleving van de wettelijke informatieplicht door particuliere recherchebureaus. Het CBP constateerde toen dat in een groot aantal gevallen de onderzochte bureaus niet voldeden aan de informatieplicht of niet wisten of aan de informatieplicht was voldaan. In mei 2006 heeft het CBP alle particuliere recherchebureaus geïnformeerd over de uitkomsten van dat onderzoek en de bureaus voorzien van een handleiding waarin de uitwerking van de informatieplicht is opgenomen. Tevens is toen vervolgonderzoek aangekondigd.

Dit rapport doet verslag van het in 2007-2008 verrichte vervolgonderzoek. Het CBP heeft daarvoor negentien bureaus onder de loep genomen. Van deze negentien blijken er negen de informatieplicht van artikel 33 en 34 Wbp onvoldoende na te leven.

Op *dossierniveau* zijn de conclusies:
- Bij 113 van de 165 onderzochte dossiers (68%) is de informatieplicht van toepassing.
- Bij 61 van de 113 onderzochte dossiers waar de informatieplicht van toepassing is (54%) zijn de regels met betrekking tot de informatieplicht van artikel 33 en 34 Wbp nageleefd.
- Bij 52 van de 113 onderzochte dossiers waar de informatieplicht van toepassing is (46%) zijn de regels met betrekking tot de informatieplicht van artikel 33 en 34 Wbp niet nageleefd.

Op *bureauniveau* luiden de conclusies:
- Bij 9 van de 19 onderzochte recherchebureaus zijn in *één of meer dossiers overtredingen* van de regels met betrekking tot de informatieplicht geconstateerd.
- Bij 5 van de 19 onderzochte recherchebureaus zijn *geen overtredingen* van de regels met betrekking tot de informatieplicht geconstateerd omdat uit de gecontroleerde dossiers is gebleken dat de regels met betrekking tot de informatieplicht zijn nageleefd, ofwel omdat is gebleken dat de informatieplicht niet van toepassing was op de gecontroleerde dossiers.
- Bij 5 van de 19 onderzochte recherchebureaus zijn geen onderzoeksdossiers aangetroffen, waardoor ten aanzien van deze bureaus *geen uitspraak* wordt gedaan over de naleving van de regels met betrekking tot de informatieplicht.

INLEIDING

Een van de pijlers van de Wet bescherming persoonsgegevens (Wbp) is transparantie voor betrokkenen bij de verwerking van hun persoonsgegevens. Dit wordt onder andere gewaarborgd door de in de Wbp vastgelegde informatieplicht. De wet verplicht de verantwoordelijke in principe de betrokkene te informeren als er persoonsgegevens worden verwerkt. Deze informatieplicht stelt de betrokkene (degene van wie de persoonsgegevens verwerkt worden) in staat zijn rechten uit te oefenen (zoals het recht op inzage en correctie) en een onrechtmatige gegevensverwerking aan te vechten. Het is dus van groot belang dat de informatieplicht door de verantwoordelijke wordt nageleefd.

Particuliere recherchebureaus houden zich op commerciële basis bezig met het verrichten van feitenonderzoek in zaken met een privaatrechtelijke, bestuursrechtelijke of strafrechtelijke achtergrond. Voor een belangrijk deel heeft dit onderzoek tot doel het verzamelen van materiaal dat als bewijs kan dienen in een gerechtelijke procedure. Een ander veelvoorkomend doel is het verzamelen van informatie die van belang is voor opdrachtgevers bij het nemen van (pre)contractuele beslissingen.

Particuliere recherchebureaus werken in opdracht van derden maar moeten beschouwd worden als verantwoordelijken in de zin van de Wbp. Voor verantwoordelijken – partijen, doorgaans bedrijven en andere organisaties, die persoonsgegevens gebruiken voor eigen doelen – houdt de informatieplicht in dat zij de betrokken persoon moeten informeren over:
1. de identiteit (de naam, het adres en de plaats) van de organisatie die de persoonsgegevens verwerkt;
2. het doel van de gegevensverwerking.

Naleving van de informatieplicht telt in het bijzonder voor particuliere recherchebureaus zwaar omdat zij persoonsgegevens verwerken die bijna altijd van derden afkomstig zijn en niet van de betrokkene zelf. Verder gebeurt het verzamelen van informatie vaak op een heimelijke wijze. Ook gaat het dikwijls om zogeheten bijzondere gegevens (zoals strafrechtelijke gegevens en gegevens omtrent het seksuele leven; artikel 16 ev Wbp). Tenslotte kunnen de resultaten van een onderzoek van een particulier recherchebureau zeer ingrijpende gevolgen hebben voor de onderzochte persoon. Opdrachtgever en het particuliere recherchebureau moeten dus bijzondere aandacht besteden aan de wijze waarop het onderzoek plaatsvindt, in het besef dat op enig moment verantwoording moet worden afgelegd aan de onderzochte persoon.

De particuliere recherche is een sterk groeiende sector waarin vergaande methoden van particulier onderzoek worden toegepast, terwijl tot voor kort weinig geregeld was. Het College bescherming persoonsgegevens (CBP) heeft in januari 2004 (Staatscourant van 13 januari 2004) een goedkeurende verklaring als bedoeld in artikel 25 Wbp afgegeven voor de gedragscode[1] die is opgesteld door de Vereniging van Particuliere Beveiligingsbureaus (VPB). Naleving van de gedragscode is door de minister van Justitie vanaf 1 juni 2004 verplicht[2] gesteld voor alle particuliere recherchebureaus. De minister van Justitie en het CBP hebben daarnaast een samenwerkingsovereenkomst[3] gesloten om het toezicht op de branche af te stemmen. Bij de totstandkoming van de gedragscode is voorzien in een actualisering om de vijf jaar. Hiertoe hebben de VPB en de minister van Justitie inmiddels het initiatief genomen. In oktober 2007 is het onderzoeksrapport *Evaluatie privacygedragscode particuliere recherchebureaus*[4] afgerond. Bij de actualisering van de gedragscode zal rekening worden gehouden met de voorstellen tot verbetering die uit dat onderzoeksrapport volgen en met de resultaten van het onderzoek van het CBP.

1 *Privacygedragscode sector particuliere onderzoeksbureaus,* zie Bijlage 2

2 Op grond van artikel 23 a Rpbr.

3 Staatscourant 18 juni 2004, nr. 114/pag. 10-12.

4 Onderzoek uitgevoerd door Regioplan Beleidsonderzoek in opdracht van het Wetenschappelijk Onderzoek en Documentatiecentrum van het ministerie van Justitie.

De gedragscode geeft op basis van de praktijk van het particulier onderzoek normen voor onder andere heimelijke observatie, het inzetten van verborgen camera's, het afluisteren van telefoongesprekken en het onderscheppen van e-mail.

De gedragscode geeft ook bescherming aan personen die onderzocht worden door particuliere recherchebureaus. Onderzochte personen moeten in enig stadium van het onderzoek worden geïnformeerd over de uitkomsten van het onderzoek. Zij kunnen ook klachten indienen tegen aangesloten recherchebureaus. De gedragscode voorziet in onafhankelijke geschillenbeslechting.

Het CBP heeft in 2005-2006 onderzoek verricht naar de naleving van de informatieplicht door particuliere onderzoeksbureaus. De resultaten van het onderzoek zijn in mei 2006 gepubliceerd. Uit het onderzoek bleek dat bijna geen enkel bureau een specifieke procedure of werkinstructie heeft opgesteld met betrekking tot de informatieplicht. De beslissing om te informeren wordt vaak overgelaten aan de opdrachtgever, terwijl deze niet de verantwoordelijke is. Het CBP constateerde dat in een groot aantal gevallen de onderzochte particuliere recherchebureaus niet voldoen aan de informatieplicht of niet weten of aan de informatieplicht is voldaan, omdat zij niet zelf de betrokkene hebben ingelicht maar het informeren hebben overgelaten aan de opdrachtgever. De bevindingen waren voor het CBP aanleiding om de wettelijke norm van de informatieplicht voor particuliere recherchebureaus op praktisch niveau uit te werken (zie Bijlage 3). Alle vergunninghoudende bureaus hebben in mei 2006 het onderzoeksrapport ontvangen met een begeleidende brief van het CBP. In die brief is de praktische uitwerking van de informatieplicht opgenomen. Verder is in de brief een vervolgonderzoek naar de naleving van de informatieplicht aangekondigd.

In het kader van het aangekondigde vervolgonderzoek heeft het CBP in de periode oktober 2007 – februari 2008 bij 19 particuliere recherchebureaus een onderzoek ter plaatse verricht met als doel te controleren of sprake is van overtreding van de wettelijke normen inzake de informatieplicht als bedoeld in artikel 33 en 34 en 43 van de Wbp. Dit rapport bevat een overzicht van de resultaten van deze 19 onderzoeken. Het blijkt dat bij negen van de onderzochte bureaus de informatieplicht onvoldoende wordt nageleefd. Het CBP heeft de resultaten van de onderzoeken verstrekt aan de vergunningverlener, de minister van Justitie.

1 BEVINDINGEN

1.1 Selectie dossiers *7*
1.2 Resultaten *7*
1.2.1 Overzicht naleving op dossierniveau *7*
1.2.2 Overzicht naleving op niveau van recherchebureau *8*

In de eerste paragraaf van dit hoofdstuk wordt aangegeven hoeveel dossiers zijn onderzocht op de naleving van de informatieplicht. In de tweede paragraaf volgt een overzicht van de resultaten van het onderzoek. De resultaten worden eerst weergegeven op dossierniveau. Daarna wordt de naleving op het niveau van de recherchebureaus beschreven.

1.1 Selectie dossiers

Bij negentien recherchebureaus, willekeurig gekozen uit de lijst van vergunninghouders, heeft het CBP in totaal 165 dossiers gecontroleerd. De 165 onderzochte dossiers zijn niet gelijkelijk verdeeld over de 19 recherchebureaus. Ongeveer de helft van de onderzochte recherchebureaus verricht in de praktijk namelijk weinig of geen onderzoek. Dit komt omdat een aanzienlijk gedeelte van de particuliere recherchebureaus feitelijk andere hoofdactiviteiten verricht, voornamelijk op het gebied van beveiliging (zie ook Bijlage 1). Per recherchebureau zijn maximaal 20 dossiers onderzocht; dit aantal is afhankelijk van het aantal onderzoeksdossiers dat bij de onderzoeken ter plaatse is aangetroffen. In Bijlage 1 is meer informatie over de steekproef opgenomen.

1.2 Resultaten

1.2.1 Overzicht naleving op dossierniveau

Tabel 1.1 Overzicht per categorie

categorie	criteria	aantal dossiers
1	Het dossier bevat een kopie van een brief of een gespreksverslag waaruit blijkt dat het recherchebureau de onderzochte persoon (de betrokkene) heeft geïnformeerd[5].	60
2	Het dossier bevat een kopie van de brief waaruit blijkt dat de opdrachtgever de betrokkene heeft geïnformeerd[6].	1
3	Uit het dossier blijkt niet dat de betrokkene is geïnformeerd, maar het dossier bevat een schriftelijk en inhoudelijk voldoende gemotiveerd beroep op de uitzonderingsgrond van artikel 43 sub b of e Wbp (zie Bijlage 2: Normenkader)	0
4	Uit het dossier blijkt niet dat de betrokkene is geïnformeerd en het dossier bevat geen schriftelijk beroep op de uitzonderingsgrond van artikel 43 sub e Wbp.	51
5	Uit het dossier blijkt niet dat de betrokkene is geïnformeerd en het dossier bevat een schriftelijk, maar inhoudelijk niet voldoende gemotiveerd of niet voldoende specifiek beroep op de uitzonderingsgrond van artikel 43 sub e Wbp.	0
6	Uit het dossier blijkt weliswaar dat informatie is verstrekt aan de betrokkene maar dat deze informatie niet voldoende is om aan de informatieplicht te voldoen. Bijvoorbeeld: de betrokkene is door de opdrachtgever geïnformeerd over het feit dat een onderzoek heeft plaatsgevonden, maar de identiteit van het recherchebureau is daarbij niet vermeld door de opdrachtgever.	1
7	Er is geen sprake van een 'onderzochte persoon' in de zin van de *Privacygedragscode particuliere recherchebureaus*[7].	45
8	Er is sprake van de uitzonderinggrond van artikel 34 lid 4 Wbp, op grond waarvan de informatieplicht van artikel 34 lid 1 Wbp niet van toepassing is 'indien de mededeling van de informatie aan de betrokkene onmogelijk blijkt of een onevenredige inspanning kost'[8].	7
	totaal	**165**

Voetnoten bij tabel 1.1

5 In deze categorie vallen ook dossiers waarbij de betrokkene door zowel het recherchebureau als door de opdrachtgever is geïnformeerd. In deze gevallen is het bepalend dat het recherchebureau heeft geïnformeerd, aangezien die de verantwoordelijke is in de zin van de Wbp.

6 Tot deze categorie behoren ook gevallen waarbij uit het dossier duidelijk blijkt dat de betrokkene op andere wijze dan via de opdrachtgever *'reeds daarvan op de hoogte is'* als bedoeld in artikel 34 lid 1 Wbp, waardoor die informatie niet meer hoeft te worden meegedeeld.

7 In deze gevallen is er niemand om te informeren, bijvoorbeeld bij het instellen van een beperkt onderzoek naar een bepaald incident, waarbij verder geen personen in beeld komen.

8 Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn als de werkelijke identiteit of de verblijfplaats van een betrokkene niet bekend is.

De 165 onderzochte dossiers zijn elk afzonderlijk beoordeeld op de vraag of de regels met betrekking tot de informatieplicht zijn nageleefd. Afhankelijk van de beoordeling is elk onderzocht dossier in een van de hierna beschreven acht categorieën geplaatst. In tabel 1.1 is per categorie aangeven hoeveel dossiers het betreft. In tabel 1.2. zijn de resultaten met betrekking tot de naleving op dossierniveau in een overzicht weergegeven. In tabel 1.3 is aangegeven hoe de naleving van de informatieplicht is verdeeld over de onderzochte recherchebureaus. Overigens is in Bijlage 3 van dit rapport een meer gedetailleerde uitwerking van de onderzoeksresultaten opgenomen.

De naleving van de regels met betrekking tot de informatieplicht in de onderzochte dossiers kan worden bepaald op grond van voorgaand overzicht. Het CBP concludeert in dit onderzoek dat de regels met betrekking tot de informatieplicht zijn nageleefd indien een dossier valt in categorie 1, 2 of 3. Het CBP concludeert in dit onderzoek dat de regels met betrekking tot de informatieplicht niet zijn nageleefd indien een dossier valt in categorie 4, 5 of 6. Het CBP concludeert in dit onderzoek dat de informatieplicht niet van toepassing is indien sprake is van categorie 7 of 8.

Tabel 1.2 Overzicht op dossierniveau

	Aantal dossiers	% (afgerond) van totaal
De informatieplicht is van toepassing (categorie 1 t/m 6)	**113**	**68%**
• De regels m.b.t. de informatieplicht zijn nageleefd (categorie 1,2,3)	61	36%
• De regels m.b.t. de informatieplicht zijn niet nageleefd (categorie 4,5,6)	52	32%
De informatieplicht is niet van toepassing (categorie 7 en 8)	**52**	**32%**
Totaal aantal gecontroleerde dossiers	**165**	**100%**

Uit tabel 1.2 blijkt het volgende:
- Bij 113 van de 165 onderzochte dossiers (68%) is de informatieplicht van toepassing.
- Bij 61 van de 113 onderzochte dossiers waar de informatieplicht van toepassing is (54%) zijn de regels met betrekking tot de informatieplicht van artikel 33 en 34 Wbp nageleefd.
- Bij 52 van de 113 onderzochte dossiers waar de informatieplicht van toepassing is (46%) zijn de regels met betrekking tot de informatieplicht van artikel 33 en 34 Wbp niet nageleefd.

1.2.2 Overzicht naleving op niveau van recherchebureau

In tabel 1.3 staan de bevindingen van het onderzoek met betrekking tot de 19 onderzochte recherchebureaus.

Tabel 1.3 Overzicht op niveau van rechercheburea u.

	Aantal bureaus
Eén of meerdere overtredingen van de regels met betrekking tot de informatieplicht geconstateerd.	9
Geen overtreding geconstateerd.	5
Geen onderzoeksdossiers aangetroffen; geen uitspraak over naleving van de informatieplicht.	5
Totaal aantal gecontroleerde bureaus	**19**

2 CONCLUSIES

De bevindingen uit het vorige hoofdstuk leiden tot de volgende conclusies:

Algemene conclusie

- De naleving door de onderzochte particuliere recherchebureaus van de regels met betrekking tot de informatieplicht van artikel 33 en 34 Wbp is slecht. Negen van de negentien bureaus leven de wettelijke voorschriften onvoldoende na.

Conclusies op dossierniveau

- Bij 113 van de 165 onderzochte dossiers (68%) is de informatieplicht van toepassing.
- Bij 61 van de 113 onderzochte dossiers waar de informatieplicht van toepassing is (54%) zijn de regels met betrekking tot de informatieplicht van artikel 33 en 34 Wbp nageleefd.
- Bij 52 van de 113 onderzochte dossiers waar de informatieplicht van toepassing is (46%) zijn de regels met betrekking tot de informatieplicht van artikel 33 en 34 Wbp niet nageleefd.

Conclusies op bureauniveau

- Bij 9 van de 19 onderzochte recherchebureaus zijn in één of meer dossiers overtredingen van de regels met betrekking tot de informatieplicht geconstateerd.
- Bij 5 van de 19 onderzochte recherchebureaus zijn geen overtredingen van de regels met betrekking tot de informatieplicht geconstateerd omdat uit de gecontroleerde dossiers is gebleken dat de regels met betrekking tot de informatieplicht zijn nageleefd, ofwel omdat is gebleken dat de informatieplicht niet van toepassing was op de gecontroleerde dossiers.
- Bij 5 van de 19 onderzochte recherchebureaus zijn geen onderzoeksdossiers aangetroffen, waardoor ten aanzien van deze bureaus geen uitspraak wordt gedaan over de naleving van de regels met betrekking tot de informatieplicht.

BIJLAGEN

Bijlage 1 De onderzoeken *13*

Bijlage 2 Normenkader *15*

Wet bescherming persoonsgegevens (Wbp) *15*

Regeling particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus (Rpbr) *17*

Privacygedragscode particuliere onderzoeksbureaus (bijlage 6 van Rpbr) *17*

Nadere invulling van de informatieplicht voor particuliere recherchebureaus door het CBP *19*

Bijlage 3 Overzicht van de bevindingen *22*

Bijlage 1

DE ONDERZOEKEN

Aanleiding voor de onderzoeken
In het jaarplan voor 2007 heeft het CBP aangegeven controlerend onderzoek te zullen doen naar de naleving van de informatieplicht door particuliere recherchebureaus. Het onderzoek is een vervolg op het onderzoek in de sector particuliere recherche dat het CBP in 2005 heeft uitgevoerd en waarvan de resultaten in mei 2006 zijn gepubliceerd. Uit dat onderzoek bleek dat bijna geen enkel bureau een specifieke procedure of werkinstructie heeft opgesteld met betrekking tot de informatieplicht. De beslissing om te informeren wordt vaak overgelaten aan de opdrachtgever, terwijl deze niet de verantwoordelijke is in de zin van de Wbp. Het CBP constateerde dat in een groot aantal gevallen de onderzochte particuliere recherchebureaus niet informeren of dat ze niet weten of aan de informatieplicht is voldaan, omdat zij niet zelf de betrokkene hebben ingelicht maar het informeren hebben overgelaten aan de opdrachtgever. De bevindingen waren voor het CBP aanleiding om de wettelijke norm van de informatieplicht voor particuliere recherchebureaus op praktisch niveau uit te werken en deze uitwerking in het onderzoeksrapport op te nemen. Alle vergunninghoudende bureaus hebben in mei 2006 het rapport ontvangen met een begeleidende brief van het CBP waarin de uitwerking van de informatieplicht is opgenomen (zie Bijlage 2, normenkader). Verder is in de brief een vervolgonderzoek aangekondigd.

Doel en reikwijdte van de onderzoeken
Het doel van de vervolgonderzoeken is te controleren of sprake is van overtreding door de onderzochte particuliere recherchebureaus van de wettelijke normen inzake de informatieplicht.

Gegevensuitwisseling met vergunningverlener
De resultaten van de onderzoeken door het CBP zijn doorgegeven aan de vergunningverlener, de Minister van Justitie. De mogelijkheid van deze gegevensuitwisseling is geregeld in artikel 14 van de samenwerkingsovereenkomst tussen het CBP en het ministerie van Justitie[1]. De resultaten van de onderzoeken kunnen voor de vergunningverlener aanleiding zijn om maatregelen te nemen tegen bureaus die de informatieplicht niet goed naleven of anderszins de regels overtreden.

Selectie van te onderzoeken bureaus
Uit een lijst met vergunninghoudende particuliere recherchebureaus (356 vergunninghouders) zijn willekeurig 19 recherchebureaus geselecteerd die zijn onderzocht door het CBP.

Uitvoering van onderzoeken ter plaatse
Het onderzoek is uitgevoerd bij 19 recherchebureaus. Er zijn dossiers gecontroleerd die zijn afgerond in de periode tussen 1 juni 2006 en 1 september 2007 (de steekproefperiode). Per recherchebureau zijn maximaal 20 dossiers onderzocht. Als een recherchebureau in de steekproefperiode een lager aantal dossiers dan 20 had afgerond, is dat aantal dossiers onderzocht.

De onderzoeken ter plaatse zijn uitgevoerd in oktober en november 2007. In januari en februari 2008 is bij twee bureaus een tweede onderzoek ter plaatse verricht, omdat het eerste onderzoek ter plaatse onvoldoende informatie opleverde. Alle onderzoeken ter plaatse zijn kort tevoren aangekondigd.

1 Samenwerkingsovereenkomst inzake vergunningverlening op grond van de Wet particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus en de melding en het voorafgaand onderzoek op grond van de Wet bescherming persoonsgegevens met betrekking tot particuliere recherchebureaus; Staatscourant 18 juni 2004, nr. 114, p. 10.

Tijdens de onderzoeken ter plaatse zijn onderzoeksdossiers geselecteerd en onderzocht. In de meeste gevallen zijn de dossiers willekeurig geselecteerd. In andere gevallen is, wanneer dat mogelijk was, bij de selectie ook gekeken naar de dossiernaam of dossierbeschrijving. Het doel daarvan was om bij het betreffende bureau een enigszins gelijke verdeling van typen rechercheonderzoeken in de selectie te betrekken.

Aantal en verdeling van onderzochte dossiers
De onderzoekers constateren dat in totaal 1472[2] dossiers zijn afgerond door de 19 onderzochte recherchebureaus in de periode tussen 1 juni 2006 en 1 september 2007. Van deze 1472 dossiers zijn 165 (de steekproef) door het CBP feitelijk onderzocht.

De 165 onderzochte dossiers zijn niet in gelijke mate verdeeld over de 19 recherchebureaus. Bij 9 van de 19 particuliere recherchebureaus zijn maximaal drie onderzoeksdossiers aangetroffen; deze bureaus verrichten weinig tot geen particuliere rechercheonderzoeken. Dit laat zich als volgt verklaren. Een aanzienlijk aantal bedrijven met een vergunning voor particulier recherchewerk (gemakshalve in dit rapport altijd aangeduid als particulier recherchebureau) verricht in de praktijk weinig tot geen onderzoeksactiviteiten. Deze bedrijven hebben andere hoofdactiviteiten, vaak advies- en beveiligingswerk. Deze bedrijven doen particuliere recherche 'erbij' of 'voor het geval dat' een beveiligingsopdracht uitloopt op een verzoek van een klant om een bepaald incident eens verder te onderzoeken. Deze verwevenheid tussen beveiliging en particuliere recherche is in de branche niet ongebruikelijk en is bovendien goed te verklaren uit de politieachtergrond van veel in de branche werkzame personen.

Bij 5 van de 19 bureaus zijn helemaal geen dossiers met betrekking tot rechercheonderzoeken aangetroffen. In deze gevallen heeft het CBP de onderzoeksvraag (naleving informatieplicht) niet beantwoord[3]. Bij 14 van de 19 bureaus is een aantal van één of meer onderzoeksdossiers aangetroffen en is de vraag over de naleving van de informatieplicht wel beantwoord.

Vaststellen aantal dossiers per bureau
Het totaal aantal door een recherchebureau afgeronde dossiers in de steekproefperiode is vastgesteld door controle met behulp van de systematiek van dossiernummering (indien aanwezig), verklaringen van de leiding van het bureau en met behulp van controle van de financiële administratie van het bureau. Slechts bij 7 bureaus is geconstateerd dat sprake was van een systematiek van opeenvolgende dossiernummering.

Hoor en wederhoor
Na het onderzoek ter plaatse is van elk van de 19 onderzoeken van een individueel recherchebureau een rapport met voorlopige bevindingen opgesteld. Conform artikel 60 lid 2 Wbp hebben de recherchebureaus de gelegenheid gekregen hun zienswijze op de voorlopige bevindingen te geven. Daarna heeft het CBP de 19 rapporten met definitieve bevindingen vastgesteld.

Overkoepelende rapportage
Op basis van de 19 rapporten is deze overkoepelende rapportage opgesteld, waarin een overzicht wordt gegeven van de resultaten van de onderzoeken van het CBP bij de 19 recherchebureaus.

2 Van de 1472 dossiers hebben naar schatting 600 à 700 dossiers betrekking op incasso-opdrachten. Zo had bureau 9 in de onderzoeksperiode 685 dossiers afgesloten, waarvan ongeveer 90% incassozaken. Zie bijlage 2 voor een overzicht van aantallen afgesloten en gecontroleerde dossiers.

3 Er kan sprake zijn van meerdere redenen voor het feit dat geen onderzoeksdossiers zijn aangetroffen. Het kan zijn dat nooit rechercheonderzoeken werden of worden gedaan door een bepaald bureau, of dat alleen in de onderzoeksperiode geen onderzoeken zijn gedaan, maar daarvoor of daarna wel. Ook is het mogelijk dat het/de relevante onderzoeksdossier(s) is/zijn vernietigd (zoals in ieder geval bij één bureau naar voren kwam) of is/zijn achtergehouden (hoewel hieraan in het onderzoek wel nadrukkelijk aandacht is besteed door het CBP, kan gezien de scope van het onderzoek niet worden uitgesloten dat sprake is van schaduwdossiers).

Bijlage 2

NORMENKADER

Wet bescherming persoonsgegevens (Wbp)

Artikel 6
Persoonsgegevens worden in overeenstemming met de wet en op behoorlijke en zorgvuldige wijze verwerkt.

Artikel 8
Persoonsgegevens mogen slechts worden verwerkt indien:
a. de betrokkene voor de verwerking zijn ondubbelzinnige toestemming heeft verleend;
b. de gegevensverwerking noodzakelijk is voor de uitvoering van een overeenkomst waarbij de betrokkene partij is, of voor het nemen van precontractuele maatregelen naar aanleiding van een verzoek van de betrokkene en die noodzakelijk zijn voor het sluiten van een overeenkomst;
c. de gegevensverwerking noodzakelijk is om een wettelijke verplichting na te komen waaraan de verantwoordelijke onderworpen is;
d. de gegevensverwerking noodzakelijk is ter vrijwaring van een vitaal belang van de betrokkene;
e. de gegevensverwerking noodzakelijk is voor de goede vervulling van een publiekrechtelijke taak door het desbetreffende bestuursorgaan dan wel het bestuursorgaan waaraan de gegevens worden verstrekt, of
f. de gegevensverwerking noodzakelijk is voor de behartiging van het gerechtvaardigde belang van de verantwoordelijke of van een derde aan wie de gegevens worden verstrekt, tenzij het belang of de fundamentele rechten en vrijheden van de betrokkene, in het bijzonder het recht op bescherming van de persoonlijke levenssfeer, prevaleert.

Artikel 9
1. Persoonsgegevens worden niet verder verwerkt op een wijze die onverenigbaar is met de doeleinden waarvoor ze zijn verkregen.
2. Bij de beoordeling of een verwerking onverenigbaar is als bedoeld in het eerste lid, houdt de verantwoordelijke in elk geval rekening met:
   a. de verwantschap tussen het doel van de beoogde verwerking en het doel waarvoor de gegevens zijn verkregen;
   b. de aard van de betreffende gegevens;
   c. de gevolgen van de beoogde verwerking voor de betrokkene;
   d. de wijze waarop de gegevens zijn verkregen en
   e. de mate waarin jegens de betrokkene wordt voorzien in passende waarborgen.
3. Verdere verwerking van de gegevens voor historische, statistische of wetenschappelijke doeleinden, wordt niet als onverenigbaar beschouwd, indien de verantwoordelijke de nodige voorzieningen heeft getroffen ten einde te verzekeren dat de verdere verwerking uitsluitend geschiedt ten behoeve van deze specifieke doeleinden.
4. De verwerking van persoonsgegevens blijft achterwege voor zover een geheimhoudingsplicht uit hoofde van ambt, beroep of wettelijk voorschrift daaraan in de weg staat.

Artikel 24
1. Een nummer dat ter identificatie van een persoon bij wet is voorgeschreven, wordt bij de verwerking van persoonsgegevens slechts gebruikt ter uitvoering van de betreffende wet dan wel voor doeleinden bij de wet bepaald.

2. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen andere dan in het eerste lid bedoelde gevallen worden aangewezen waarin een daarbij aan te wijzen nummer als bedoeld in het eerste lid, kan worden gebruikt. Daarbij kunnen nadere regels worden gegeven over het gebruik van een zodanig nummer.

Artikel 6, Besluit gebruik Sofi-nummer Wbp

1. De personen en instanties, bedoeld in de artikelen 2 tot en met 5, gebruiken het sociaalfiscaalnummer slechts voor zover dat noodzakelijk is ter uitvoering van hun taken of ten behoeve van de richtige uitvoering van wettelijke voorschriften, waarbij eveneens van dat nummer gebruik wordt gemaakt:
   a. in het verkeer met de persoon op wie het nummer betrekking heeft, en
   b. in hun contacten met de personen en instanties voor zover deze zelf gemachtigd zijn tot het gebruik van het sociaal-fiscaalnummer.
2. Ten behoeve van wetenschappelijk onderzoek of statistiek dan wel op grond van een dwingende en gewichtige reden, kan desgevraagd een sociaal-fiscaalnummer aan een derde worden verstrekt voor zover de persoonlijke levenssfeer van de betrokkene daardoor niet onevenredig wordt geschaad.

Artikel 33

1. Indien persoonsgegevens worden verkregen bij de betrokkene, deelt de verantwoordelijke vóór het moment van de verkrijging de betrokkene de informatie mede, bedoeld in het tweede en derde lid, tenzij de betrokkene daarvan reeds op de hoogte is.
2. De verantwoordelijke deelt de betrokkene zijn identiteit en de doeleinden van de verwerking waarvoor de gegevens zijn bestemd, mede.
3. De verantwoordelijke verstrekt nadere informatie voor zover dat gelet op de aard van de gegevens, de omstandigheden waaronder zij worden verkregen of het gebruik dat ervan wordt gemaakt, nodig is om tegenover de betrokkene een behoorlijke en zorgvuldige verwerking te waarborgen.

Artikel 34

1. Indien persoonsgegevens worden verkregen op een andere wijze dan bedoeld in artikel 33, deelt de verantwoordelijke de betrokkene de informatie mede, bedoeld in het tweede en derde lid, tenzij deze reeds daarvan op de hoogte is:
   a. op het moment van vastlegging van hem betreffende gegevens, of
   b. wanneer de gegevens bestemd zijn om te worden verstrekt aan een derde, uiterlijk op het moment van de eerste verstrekking.
2. De verantwoordelijke deelt de betrokkene zijn identiteit en de doeleinden van de verwerking mede.
3. De verantwoordelijke verstrekt nadere informatie voor zover dat gelet op de aard van de gegevens, de omstandigheden waaronder zij worden verkregen of het gebruik dat ervan wordt gemaakt, nodig is om tegenover de betrokkene een behoorlijke en zorgvuldige verwerking te waarborgen.
4. Het eerste lid is niet van toepassing indien mededeling van de informatie aan de betrokkene onmogelijk blijkt of een onevenredige inspanning kost. In dat geval legt de verantwoordelijke de herkomst van de gegevens vast.
5. Het eerste lid is evenmin van toepassing indien de vastlegging of de verstrekking bij of krachtens de wet is voorgeschreven. In dat geval dient de verantwoordelijke de betrokkene op diens verzoek te informeren over het wettelijk voorschrift dat tot de vastlegging of verstrekking van de hem betreffende gegevens heeft geleid.

Artikel 43

De verantwoordelijke kan de artikelen 9, eerste lid, 30, derde lid, 33, 34 en 35 buiten toepassing laten voor zover dit noodzakelijk is in het belang van:

a. de veiligheid van de staat;
b. de voorkoming, opsporing en vervolging van strafbare feiten;

c. gewichtige economische en financiële belangen van de staat en andere openbare lichamen;
d. het toezicht op de naleving van wettelijke voorschriften die zijn gesteld ten behoeve van de belangen, bedoeld onder b en c, of
e. de bescherming van de betrokkene of van de rechten en vrijheden van anderen.

Regeling particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus (Rpbr)

Artikel 23a (Vaststellen (privacy)gedragscode)

Een recherchebureau stelt een (privacy)gedragscode vast, identiek aan het in bijlage 6 bij deze regeling vastgestelde model.

Privacygedragscode particuliere onderzoeksbureaus (bijlage 6 van Rpbr)

Hoofdstuk 8.1: Informatieverstrekking aan de onderzochte persoon (uitwerking van artikel 33, 34 en 43 Wbp)

Wettelijk kader

Indien persoonsgegevens rechtstreeks van de onderzochte persoon worden verkregen, bepaalt artikel 33 Wbp dat de verantwoordelijke vóór het moment van verkrijging aan deze meedeelt wat diens identiteit is, alsmede wat de doeleinden van de verwerking zijn.

Indien persoonsgegevens worden verkregen op een andere wijze dan rechtstreeks van de onderzochte persoon, bepaalt artikel 34 van de Wbp dat de verantwoordelijke de hiervoor genoemde informatie aan de onderzochte persoon mededeelt:
- op het moment van vastlegging van die gegevens, *of*
- wanneer de gegevens bestemd zijn om aan een derde te worden verstrekt, uiterlijk op het moment van de eerste verstrekking.

De informatieverstrekking kan achterwege blijven indien de verantwoordelijke op goede gronden mag aannemen dat de onderzochte persoon daarvan reeds op de hoogte is.
De verantwoordelijke kan het informeren van de onderzochte persoon tevens achterwege laten voor zover dit noodzakelijk is in het belang van:
- de voorkoming, opsporing en vervolging van strafbare feiten;
- de rechten en vrijheden van anderen dan de onderzochte persoon, de verantwoordelijke en de opdrachtgever daaronder begrepen.

Sectornormering

In de chronologie van een particulier rechercheonderzoek en in de verhouding tussen opdrachtgever en bureau geschiedt de informatieverstrekking aan de onderzochte persoon als volgt:

Voorafgaand aan het onderzoek:
1. In het intakegesprek tussen de opdrachtnemer en de opdrachtgever én nog voordat een aanvang wordt gemaakt met de recherchewerkzaamheden wijst het particuliere onderzoeksbureau de opdrachtgever op de op het particuliere onderzoeksbureau (als verantwoordelijke in de zin van de Wbp) rustende informatieverplichting jegens de onderzochte persoon;
2. In dat gesprek wordt vastgesteld of de onderzochte persoon al op de hoogte is van een jegens hem in te stellen onderzoek;
3. Indien sprake is van een achtergrondonderzoek wordt de onderzochte persoon in algemene bewoordingen medegedeeld wat de aard van het onderzoek is waaraan hij onderworpen is, wat daarvan de reden is en wie als opdrachtgever fungeert.

Verder wordt de onderzochte persoon medegedeeld dat hij zich voor nadere informatie tot de opdrachtgever dient te wenden.;

4. Indien er geen sprake is van een achtergrondonderzoek vindt een afweging plaats of het op de hoogte stellen van de onderzochte persoon – ondanks de informatieplicht – toch achterwege dient te blijven omdat de belangen van het voorkomen, het opsporen en het vervolgen van strafbare feiten dat noodzakelijk maken (artikel 43 aanhef en onder b Wbp). De aanwezigheid van een opsporingsbelang moet door een opsporingsambtenaar kenbaar zijn gemaakt. Voorts kan het op de hoogte stellen van de onderzochte persoon achterwege blijven indien dat noodzakelijk is ter bescherming van de rechten en vrijheden van anderen (artikel 43 aanhef en onder e Wbp). In deze gevallen dient de informatieplicht tijdens het onderzoek of na het onderzoek te geschieden.;
5. Indien de uitzonderingen op de informatieplicht niet van toepassing zijn, dient het particulier onderzoeksbureau de onderzochte persoon op de hoogte te stellen voordat het onderzoek een aanvang neemt. De onderzochte persoon wordt dan in algemene bewoordingen medegedeeld wat de aard van het onderzoek is waaraan hij is onderworpen, wat daarvan de reden is en wie als opdrachtgever fungeert. Verder wordt de onderzochte persoon medegedeeld dat hij zich voor nadere informatie tot de opdrachtgever dient te wenden.

Na aanvang van het onderzoek:

Indien de onderzochte persoon niet voorafgaand aan het onderzoek op de hoogte is gesteld, wordt hij tijdens het onderzoek geïnformeerd. Daarbij wordt als volgt gehandeld:

1. Indien gegevens omtrent het onderzoek worden vastgelegd in de opdrachten c.q. voorvallenregistratie, wordt vastgesteld of het risico aanwezig is dat de onderzochte persoon de mededeling zal aangrijpen om maatregelen te nemen om de waarheidsvinding te belemmeren;
2. in dat geval wordt de onderzochte persoon op de hoogte gesteld van het uitgevoerde onderzoek zodra dit in het kader van het onderzoek verantwoord is. Het moment waarop dit wordt gedaan, wordt in overleg met de opdrachtgever bepaald. Vaak zal dit moment samenvallen met het moment dat de onderzochte persoon geïnterviewd wordt over het voorval. De onderzochte persoon wordt dan in algemene bewoordingen medegedeeld wat de aard van het onderzoek is waaraan hij is onderworpen, wat daarvan de reden is en wie als opdrachtgever fungeert. Verder wordt de onderzochte persoon medegedeeld dat hij zich voor nadere informatie tot de opdrachtgever dient te wenden.

Na afronding van het onderzoek:

1. De onderzochte persoon wordt in ieder geval in kennis gesteld van het onderzoek direct nadat het onderzoeksrapport is aangeboden aan de opdrachtgever;
2. bij de inkennisstelling wordt de onderzochte persoon in algemene bewoordingen medegedeeld wat de aard van het onderzoek is waaraan hij is onderworpen, wat daarvan de reden is en wie als opdrachtgever fungeert. Verder wordt de onderzochte persoon medegedeeld dat hij zich voor nadere informatie tot de opdrachtgever dient te wenden. Indien is vastgesteld dat de onderzochte persoon betrokken is geweest bij het plegen van strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften dan wel pogingen daartoe, wordt de betrokkene medegedeeld dat gedurende een periode van vijf jaar antecedenten bewaard worden, welke gegevens deze antecedenten omvatten en dat deze gegevens verstrekt kunnen worden in het kader van achtergrondonderzoeken;
3. in uitzonderingsgevallen blijft ook dan de mededeling achterwege. Dat is onder andere het geval indien van het voorval door of namens de opdrachtgever aangifte wordt gedaan bij de politie en vroegtijdige inkennisstelling van de onderzochte persoon het opsporings- of vervolgingsbelang schaadt (artikel 43 aanhef en onder b Wbp) of indien dit noodzakelijk is in het belang van de rechten en

vrijheden van anderen dan de onderzochte persoon, de verantwoordelijke en de opdrachtgever daaronder begrepen. Dit wordt van geval tot geval in overleg met de opdrachtgever bepaald. De noodzaak om de mededeling achterwege te laten indien sprake is van opsporings- of vervolgingsbelangen moet door een opsporingsambtenaar kenbaar zijn gemaakt.

Toelichting:
De artikelen 33 en 34 Wbp bepalen dat het particulier onderzoeksbureau verplicht is diens identiteit op eigen initiatief bekend te maken aan de onderzochte persoon en deze te informeren over de doeleinden van de verwerking van persoonsgegevens. De verplichting om dit op eigen initiatief te doen is een belangrijk instrument om de werkzaamheden van een particulier onderzoeksbureau transparant te maken opdat de onderzochte persoon de rechten kan uitoefenen die in paragraaf 9 zijn opgenomen. De Wbp onderscheidt twee vormen van informatieverstrekking. Als gegevens rechtstreeks bij een ander verkregen worden – bijvoorbeeld door deze te interviewen – dient deze op de hoogte te worden gesteld op het moment van vergaring van gegevens. Dit is voor het interviewen van personen uitgewerkt in paragraaf 7.3. Indien gegevens buiten de betrokkene om worden verkregen, hetzij bij derden, hetzij door eigen waarneming, dient de betrokkene geïnformeerd te worden, ofwel op het moment van vastlegging van die gegevens, ofwel wanneer de gegevens bestemd zijn om aan een derde te worden verstrekt, uiterlijk op het moment van de eerste verstrekking aan die derde.

De wijze waarop de informatie wordt verstrekt, wordt niet voorgeschreven, omdat dit per geval verschillend kan zijn. De informatieverstrekking kan mondeling in een rechtstreeks contact tussen (medewerkers van) het particulier onderzoeksbureau en de onderzochte persoon geschieden, maar kan ook schriftelijk worden gedaan.
Bij de mededeling van het doel van de gegevensverwerking kan aansluiting worden gevonden bij de opdrachtomschrijving zoals deze is opgenomen in de opdrachtbevestiging tussen het particulier onderzoeksbureau en de opdrachtgever.

Van de mededelingsplicht kan in twee gevallen worden afgezien. In het eerste geval blijft de mededeling (tijdelijk) achterwege omdat opsporingsbelangen dat noodzakelijk maken (artikel 43 aanhef en onder b Wbp). Indien namens de opdrachtgever aangifte gedaan wordt, betekent dat niet automatisch dat de politie direct een aanvang neemt met opsporingsactiviteiten. In dat geval is het risico aanwezig is dat de onderzochte persoon de mededeling zal aangrijpen om maatregelen te nemen om de waarheidsvinding door de politie te belemmeren, bijvoorbeeld door bewijsmateriaal zoek te maken of door mededaders te informeren. De aanwezigheid van een opsporingsbelang moet door een opsporingsambtenaar kenbaar zijn gemaakt.
Voorts kan het op de hoogte stellen van de onderzochte persoon (tijdelijk) achterwege blijven, indien dat noodzakelijk is ter bescherming van de rechten en vrijheden van anderen, zoals de opdrachtgever (artikel 43 aanhef en onder e Wbp). Indien de mededeling bijvoorbeeld direct na het aanvaarden van de opdracht gedaan wordt is ook hier het risico aanwezig dat de onderzochte persoon de mededeling zal aangrijpen om maatregelen te nemen om de waarheidsvinding te belemmeren.

Nadere invulling van de informatieplicht voor particuliere recherchebureaus door het CBP

(www.cbpweb.nl, tevens in mei 2006 aan alle vergunninghoudende bureaus toegezonden).

Criteria naleving informatieplicht (artikel 33 en 34 Wbp)
Naar aanleiding van de resultaten van de onderzoeken heeft het CBP een viertal elementen geformuleerd dat in de werkwijze van een particulier recherchebureau tenminste moet voorkomen, wil het recherchebureau aan de informatieplicht van artikel 33 en 34 Wbp kunnen voldoen (zie ook www.cbpweb.nl).

1. De opdrachtgever dient expliciet op de informatieplicht te zijn gewezen. In de schriftelijke opdrachtbevestiging of overeenkomst, die in het onderzoeksdossier aanwezig moeten zijn, dient dit aspect duidelijk naar voren te komen.
2. In het onderzoeksdossier dient duidelijk kenbaar te zijn dat de betrokkene is geïnformeerd, door middel van een kopie van een brief aan betrokkene of, in het geval het recherchebureau een (confronterend) gesprek met de betrokkene heeft gevoerd, door een gespreksverslag waaruit blijkt dat de betrokkene door het recherchebureau zelf is geïnformeerd.
3. Naar het oordeel van het CBP kan een recherchebureau uitsluitend op goede gronden aannemen dat een betrokkene 'reeds op de hoogte' is gesteld door de opdrachtgever, als hiervan een schriftelijk bewijs is overgelegd aan het recherchebureau. Dat betekent concreet dat het recherchebureau een kopie van de brief waarin de betrokkene wordt geïnformeerd (of een kopie van een schriftelijke bevestiging van een mondeling gedane mededeling) moet hebben ontvangen van de opdrachtgever, voordat het recherchebureau kan aannemen dat de betrokkene 'reeds op de hoogte ' is. Alleen het bestaan van een contractuele bepaling en/of een mededeling van de opdrachtgever dat de onderzochte persoon zal worden geïnformeerd is in dit kader onvoldoende, omdat dat het recherchebureau onvoldoende zekerheid biedt dat de opdrachtgever zijn toezegging daadwerkelijk is nagekomen.
4. Een belangrijk uitgangspunt van de Wbp is dat de verantwoordelijke verplicht is een betrokkene op enig moment te informeren over de verwerking van zijn persoonsgegevens. Het niet informeren van een betrokkene, met een beroep op artikel 43 sub e Wbp, is alleen mogelijk in uitzonderlijke gevallen. De toepassing van deze uitzonderingsgrond is onderworpen aan het 'noodzakelijkheids-criterium'. Dit criterium vereist een belangenafweging aan de hand van de omstandigheden van het concrete geval. Het recherchebureau zal per geval aannemelijk moeten kunnen maken dat het niet informeren van de betrokkene 'noodzakelijk is in het belang van de bescherming van de betrokkene of van de rechten of vrijheden van anderen'. De gemaakte belangenafweging (beoordeling en motivering) moet in het dossier duidelijk worden beschreven. Een algemeen argument dat een vertrouwensrelatie kan worden verstoord is, zonder concrete onderbouwing van het geval, onvoldoende grondslag voor een beroep op de uitzonderingsbepaling van artikel 43 sub e Wbp.

Handelsregisterwet

Artikel 15 lid 4

Bij het verstrekken van gegevens omtrent de samenstelling van ondernemingen, welke per onderneming één of meer van de in het handelsregister daartoe ingeschreven gegevens bevatten, worden deze gegevens niet gerangschikt naar natuurlijke personen, tenzij het verzoek daartoe wordt gedaan door:

a. Onze Minister van Justitie ten behoeve van de afgifte van een verklaring van geen bezwaar voor de oprichting of statutenwijziging van een naamloze vennootschap of besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid,
b. een officier van justitie ten behoeve van de opsporing van strafbare feiten,
c. de belastingdienst voor de heffing of invordering van enige rijksbelasting of van premies volksverzekeringen,
d. het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen of de Sociale verzekeringsbank, bedoeld in de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen, voor de uitvoering van hun bij die wet opgedragen taken,
e. burgemeesters en wethouders voor de uitvoering van de Wet werk en bijstand, de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers en de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen, *of*

f. het Bureau bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur ten behoeve van het geven van een advies als bedoeld in artikel 9 van de Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur, *of*
g. de directeur-generaal van de Nederlandse mededingingsautoriteit voor de uitvoering van de bij de Mededingingswet opgedragen taken.

Bijlage 3

OVERZICHT VAN DE BEVINDINGEN

bureau-nummer	aantal dossiers wel naleving			aantal dossiers niet naleving			aantal dossiers n.v.t.						
	1	2	3	4	5	6	7	8	totaal gec	totaal doss	% doss ge-contr	aantal re-cher-cheurs	ook beveil
1	11			6			3		20	278	7	1	nee
2	4			13			3		20	39	51	4	nee
3	7			7			4	1	19	121	16	2	nee
4							1		1	1	100	1	ja
5	3						17		20	167	12	1	nee
6									0	0	0	1	ja
7	1			5			6	1	13	13	100	2	ja
8	10			6		1	2	1	20	136	15	1	nee
9	13						3	4	20	685	3	4	nee
10							1		1	1	100	1	ja
11	5	1							6	6	100	2	nee
12	2			7			3		12	12	100	1	nee
13	3			3			1		7	7	100	1	ja
14									0	0	0	1	ja
15				2			1		3	3	100	1	nee
16									0	0	0	3	nee
17									0	0	0	1	ja
18									0	0	0	1	ja
19	1			2					3	3	100	1	ja
totaal/ gem	**60**	**1**		**51**		**1**	**45**	**7**	**165**	**1472**	**64%**	**1,58**	

Toelichting op de categorieën 1-8:

De regels met betrekking tot de informatieplicht zijn nageleefd indien sprake is van een van de drie volgende constateringen:

1. Het dossier bevat een kopie van een brief of een gespreksverslag waaruit blijkt dat het recherchebureau de onderzochte persoon (de betrokkene) heeft geïnformeerd[1] (bevinding onderzoek: 60 dossiers);
2. Het dossier bevat een kopie van de brief waaruit blijkt dat de opdrachtgever de betrokkene heeft geïnformeerd[2] (bevinding onderzoek: 1 dossier);
3. Uit het dossier blijkt niet dat de betrokkene is geïnformeerd, maar het dossier bevat een schriftelijk en inhoudelijk voldoende gemotiveerd beroep op de uitzonderingsgrond van artikel 43 sub b of e Wbp (bevinding onderzoek: 0 dossiers).

De regels met betrekking tot de informatieplicht zijn **niet** nageleefd indien sprake is een van de drie volgende constateringen:

4. Uit het dossier blijkt niet dat de betrokkene is geïnformeerd en het dossier bevat geen schriftelijk beroep op de uitzonderingsgrond van artikel 43 sub e Wbp (bevinding onderzoek: 51 dossiers);
5. Uit het dossier blijkt niet dat de betrokkene is geïnformeerd en het dossier bevat een schriftelijk, maar inhoudelijk niet voldoende gemotiveerd of niet voldoende specifiek beroep op de uitzonderingsgrond van artikel 43 sub e Wbp (bevinding onderzoek: 0 dossiers);
6. Uit het dossier blijkt dat informatie is verstrekt aan de betrokkene. Deze informatie is echter niet voldoende om aan de informatieplicht te voldoen. Voorbeeld: de betrokkene is door de opdrachtgever geïnformeerd over het feit dat een onderzoek heeft plaatsgevonden, maar de identiteit van het recherchebureau is daarbij niet vermeld door de opdrachtgever (bevinding onderzoek: 1 dossier).

De informatieplicht is **niet** van toepassing indien sprake is van een van de twee volgende constateringen:

7. Er is geen sprake van een 'onderzochte persoon' in de zin van de *Privacygedragscode particuliere onderzoeksbureaus*[3] (bevinding onderzoek: 45 dossiers);
8. Er is sprake van de uitzonderingsgrond van artikel 34 lid 4 Wbp, op grond waarvan de informatieplicht van artikel 34 lid 1 Wbp niet van toepassing is 'indien de mededeling van de informatie aan de betrokkene onmogelijk blijkt of een onevenredige inspanning kost'[4] (bevinding onderzoek: 7 dossiers).

Verklaring overige kolommen:
Totaal gec: totaal aantal gecontroleerde dossiers.
Totaal doss: totaal aantal dossiers in de onderzochte periode.
% doss gecontr: percentage gecontroleerde dossiers van het totaal in de onderzochte periode.
Aantal rechercheurs: aantal rechercheurs werkzaam voor het bureau.
Ook beveil: is het bedrijf tevens actief in de beveiliging? (j/n)

1 In deze categorie vallen ook dossiers waarbij de betrokkene door zowel het recherchebureau als door de opdrachtgever is geïnformeerd. In deze gevallen is het bepalend dat het recherchebureau heeft geïnformeerd, aangezien die de verantwoordelijke is in de zin van de Wbp.

2 In deze categorie vallen ook gevallen waarbij uit het dossier duidelijk blijkt dat de betrokkene op andere wijze dan via de opdrachtgever *'reeds daarvan op de hoogte is'* als bedoeld in artikel 34 lid 1 Wbp, waardoor die informatie niet meer hoeft te worden meegedeeld.

3 In deze gevallen is er niemand om te informeren, bijvoorbeeld bij het instellen van een beperkt onderzoek naar een bepaald incident, waarbij verder geen personen in beeld komen.

4 Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn als de werkelijke identiteit of de verblijfplaats van een betrokkene niet bekend is.

COLOFON

Naleving van de informatieplicht door particuliere recherchebureaus.
Onderzoek naar de naleving van de informatieplicht bij negentien particuliere recherchebureaus

College bescherming persoonsgegevens,
Den Haag, november 2008.
z 2007-00840

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van het College bescherming persoonsgegevens.

Het College bescherming persoonsgegevens (CBP) publiceert in zijn serie rapporten resultaten van onderzoek naar de stand van zaken bij bescherming van persoonsgegevens in organisaties en sectoren.

De rapporten zijn gebaseerd op onderzoeken uitgevoerd door, of in opdracht van het CBP. Door publicatie van deze rapporten vraagt het CBP aandacht voor feiten die de persoonlijke levenssfeer van de burger raken. Het CBP wil hiermee bewustwording en naleving van de normen voor de bescherming van persoonsgegevens bevorderen.

Postbus 93374
2509 AJ Den Haag
E-MAIL info@cbpweb.nl

www.cbpweb.nl
www.mijnprivacy.nl